

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 7Co/260/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5613209992
Dátum vydania rozhodnutia: 06. 08. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Katarína Beniačová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2014:5613209992.1

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v právnej veci navrhovateľa: PROFÍ CREDIT Slovakia, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, Bratislava, IČO: 35 792 752, právne zastúpený Advokátskou kanceláriou JUDr. Andrea Cviková, s.r.o., Kubániho 16, Bratislava, proti odporcovi: Ing. F. C., nar. XX.XX.XXXX, bytom H. N. XXX o zaplatenie 3.295,17 Eur s príslušenstvom, na odvolanie navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Liptovský Mikuláš č. k. 8C/252/2013-28 zo dňa 25. novembra 2013 v spojení s opravným uznesením č. k. 8C/252/2013-40 zo dňa 17. februára 2014, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu **z r u š u j e** a vec mu **v r a c i a** na ďalšie konanie.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom okresný súd zamietol žalobný návrh, ktorým sa navrhovateľ domáhal voči odporcovi zaplatenia istiny 3.295,17 Eur, spolu so zmluvou pokutou a úrokmi z omeškania. Vychádzal zo zistenia, že odporca žiadal navrhovateľa o poskytnutie revolvingového úveru a to žiadosťou zo dňa 18.08.2010. Ak mala byť medzi navrhovateľom a odporcom uzatvorená zmluva, bol navrhovateľ povinný v zmysle § 44 ods. 2 Občianskeho zákonníka túto žiadosť odporcu akceptovať bez výhrad a zmien. Navrhovateľ však tento návrh na uzavretie dohody neakceptoval v časti výšky RPMN (70,01 %), keď ju uviedol v akceptácii ako 65,20 %. Tento prejav navrhovateľa okresný súd vyhodnotil ako nový návrh na uzavretie zmluvy, ktorý mal byť akceptovaný odporcom. Navrhovateľ však žiadny dôkaz o prijatí tohto „nového“ návrhu odporcom nepredložil. Okresný súd tak ustálil, že zmluva o revolvingovom úvere nebola medzi účastníkmi uzatvorená. Ďalej uviedol, že ak by aj pripustil jej uzatvorenie, nebola by táto zmluva platnou pre nejasnosť a neurčitosť predmetu plnenia. Z obsahu zmluvných dojednaní nie je zrejmé, aká je dohodnutá výška revolvingového úveru vzhľadom na to, že na jednej strane zmluvné strany rokovali o úverovom limite 1.500 Eur, na druhej strane o poskytnutej čiastke revolvingu 790,84 Eur. Poukázal na definíciu revolvingového úveru v ekonomickom slovníku, na základe ktorej je zrejmé, že ide o opakovaný, automaticky obnovovaný úver, po uplynutí dohodnutej lehoty pokračuje úverový vzťah s rovnakými podmienkami. Ak by bola poskytnutá čiastka úverového limitu 1.500 Eur, potom by po uplynutí dojednanej lehoty pokračoval úverový vzťah s rovnakými podmienkami a nie je jasné, aké zmluvné plnenie potom predstavovala suma 790,84 Eur označená ako revolving. Napokon, podľa okresného súdu, navrhovateľ nepreukázal využitie práva na vyhlásenie predčasnej splatnosti úveru v súlade s ust. § 53 ods. 8 Občianskeho zákonníka účinného ku dňu 19.08.2010. Listom zo dňa 30.01.2011 upozornil odporcu na omeškание so zaplatením splátok č. 2, 3 a 4 a poučil ho o tom, že v prípade omeškania trvajúceho viac ako 3 mesiace a uplynutia 15-tich dní od doručenia tohto oznámenia, sa stanú splatnými všetky záväzky. Pätnásťdňová lehota podľa § 53 ods. 8 Občianskeho zákonníka môže začať plynúť najskôr po uplynutí 3 mesiacov od omeškania so zaplatením splátky, čo v prípade tejto písomnosti splnené nebolo, najdlhšie k tomuto dňu trvalo omeškание 76 dní, čo je menej ako 3 mesiace. Rovnako nemal preukázané navrhovateľove tvrdenie o tom, že následne vyhlásil predčasnú splatnosť celého úveru dňa 20.02.2011. Odporca mu tak nedlhujie celý úver, ale len nezaplatené splátky, ktoré navrhovateľ neoznačil. Takže aj v prípade platnosti zmluvy z 19.08.2010 mu právo na plnenie priznané byť nemohlo.

O náhrade trov konania rozhodol okresný súd podľa § 142 ods. 1 a § 151 ods. 1 O.s.p.. Právo na ich náhradu vzniklo v konaní úspešnému odporcovi, ktorý však ich prisúdenie nenavrhoval.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie navrhovateľ, ktorým sa domáhal jeho zrušenia a vrátenia veci okresnému súdu na nové rozhodnutie. Namietal, že okresný súd nesprávne vyložil a aplikoval ustanovenie § 44 ods. 2 Občianskeho zákonníka. Poukázal na to, že podľa tohto ustanovenia za prijatie návrhu možno považovať aj odpoveď, ktorá vymedzuje obsah navrhovanej zmluvy inými slovami, ak z odpovede nevyplýva zmena obsahu navrhovanej zmluvy. Odlišnosť v údajoch o hodnote ročnej percentuálnej miery nákladov (ďalej „RPMN“) nie je zmenou návrhu v zmysle tohto zákonného ustanovenia. Tento údaj vyjadruje „nákladovosť“ úveru. Vôľa odporcu vyjadrená v žiadosti o úver s RPMN 70,01 % logicky zahŕňa aj záujem o ten istý úver, avšak s nižšou RPMN, teda o rovnaký úver s nižšími nákladmi. Opačný záver, že odporca mal záujem výhradne len o úver s RPMN 70,01 %, ale nie o rovnaký úver s nižšou RPMN, teda pre neho výhodnejší, by postrádal akékoľvek logické zdôvodnenie. Údaj o RPMN predstavoval maximálnu hodnotu, pri ktorej je odporca ochotný zmluvu uzavrieť.

Odvolateľ nesúhlasil so závermi okresného súdu o neplatnosti zmluvy z dôvodu jej nejasnosti a neurčitosti. Poukázal na zmluvné dojednania, ktoré v článku 4 ods. 4.1 definujú revolving ako automatické poskytnutie ďalšieho úveru (peňažných prostriedkov) dlžníkovi vo výške uvedenej v bode 6 týchto dojednaní. Zmluva tak rozlišovala pojem úver a revolving, taktiež upravila nárok na revolving, ktorý vznikol po splatení určitého počtu splátok. Súd sa však obsahom zmluvy vôbec nezaoberal a preto ani nemohol dospieť k záveru, že zmluva je neurčitá ohľadne jej predmetu. Úver poskytnutý na základe zmluvy bol schválený a poskytnutý vo výške 1.500 Eur s tým, že prípadné jeho navýšenie vo forme revolvingu je možné za určených podmienok. Zmluva presne definuje, kedy sa revolving poskytuje. Výška tohto navýšenia nad rámec úveru bola dohodnutá sumou 790,84 Eur. Zmluvné podmienky túto skutočnosť jasne a určito definovali.

Okresný súd zmluvu a jej obsah vykladal na základe nejakej definície revolvingového úveru v údajnom ekonomickom slovníku. Takýto postup však nemá oporu v žiadnom predpise, žiadny zákon neurčuje, že sa má obsah právneho úkonu posudzovať podľa nejakého slovníka.

Za nesprávny považoval navrhovateľ aj výklad ustanovenia § 53 ods. 8 Občianskeho zákonníka okresným súdom a jeho následnú aplikáciu na predmetnú vec. Uvedené zákonné ustanovenie v spojení s § 565 Občianskeho zákonníka treba vykladať podľa názoru odvolateľa tak, že lehota 3 mesiace od omeškania s úhradou splátky sa vzťahuje len na dĺžku omeškania s úhradou splátky. Výslovne sa uvádza „právo podľa § 565 najskôr po uplynutí 3 mesiacov od omeškania so zaplatením splátky“. Teda uplatnenie tzv. sankcie straty výhody splátok je najskôr deň po uplynutí 3 mesiacov od splatnosti splátky. Druhá časť normy dopĺňa, že deň uplatnenia tejto sankcie súčasne nemôže byť skorší, ako je uplynutie lehoty aspoň 15-tich dní od upozornenia na výkon tohto práva. Pre čas (dobu), kedy toto upozornenie môže byť vykonané, zákon neurčuje požiadavku, že sa tak môže stať až po uplynutí 3-och mesiacov od omeškania, t.j. nestanovuje, že to môže byť až po uplynutí 3-och mesiacov od splatnosti omeškanej splátky, tak ako to určuje pre samotný výkon daného práva. Upozornenie na výkon práva podľa § 565 Občianskeho zákonníka je len predpokladom pre jeho uplatnenie.

Odporca zostal v odvolacom konaní nečinný.

Krajský súd, ako súd odvolací, preskúmal vec v rozsahu danom ust. § 212 ods. 1 O.s.p. a bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 214 ods. 2 O.s.p.) napadnutý rozsudok okresného súdu podľa ust. § 221 ods. 1 písm. h/, ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku zrušil a vec vrátil okresnému súdu na ďalšie konanie.

Po preskúmaní veci v rozsahu podaných odvolacích námietok krajský súd dospel k záveru, že odvolanie navrhovateľa je dôvodné.

Okresný súd použil ust. § 44 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ktorý vychádza zo zásady, že prijatie návrhu (súhlas) zmluvy musí byť úplné. Podmienkou vzniku zmluvy preto je, aby návrh na jej uzavretie bol prijatý v celom rozsahu, bez akýchkoľvek zmien a výhrad. Pri skúmaní splnenia týchto podmienok v súdnej veci však vychádzal z nedostatočne zisteného skutkového stavu.

Navrhovateľ súdu predložil žiadosť o poskytnutie revolvingového úveru /zmluvy o revolvingovom úvere (č. I. 9, 10 spisu). Podľa bodu 5 tejto žiadosti predpokladaná RPMN za úver bola odporcom ako žiadateľom určená výškou 70,01 %. V bode 7 tejto žiadosti sa uvádza, že požadovaná čiastka úveru dlžníkom (odporcom) je maximálna a že veriteľ (navrhovateľ) je oprávnený po posúdení schopností dlžníka splácať požadovaný úver, čiastku úveru jednostranne znížiť, upraviť výšku, počet a splatnosť jednotlivých splátok úveru, RPMN úveru (pričom výška úrokov a RPMN nebude vyššia než v prípade úveru požadovaného dlžníkom v bode 5). Následne v bode 13 sa uvádza, že riadnym vyplnením a následným podpisom tejto žiadosti/zmluvy všetkými zúčastnenými stranami uzatvoril veriteľ s dlžníkom zmluvu o revolvingovom úvere, ktorej neoddeliteľnou súčasťou sú zmluvné dojednania.

Zmluva je uzavretá v momente zhody (konsenzu) vôle zmluvných strán o obsahu zmluvy tým, že riadne a včasné prijatie návrhu na uzavretie zmluvy nadobudlo účinnosť (§ 43c ods. 2 Občianskeho zákonníka). Včasné prijatie návrhu nadobúda účinnosť okamihom, keď vyjadrenie súhlasu s obsahom návrhu dôjde navrhovateľovi.

Okresný súd pri svojom rozhodovaní dôsledne nevychádzal z obsahu celej žiadosti a opomenul jej bod 5, ako aj bod 13. V kontexte znenia týchto ustanovení následne nesprávne vyhodnotil oznámenie veriteľa o schválení úveru dlžníkovi (č. I. 15) zo dňa 19.08.2010. Vychádzajúc z obsahu bodu 13 žiadosti, nebolo možné bez ďalšieho ustáliť, že následné oznámenie veriteľa o schválení úveru dlžníkovi je akceptácia návrhu odporcu na uzavretie zmluvy o revolvingovom úvere. V tomto štádiu konania sa naopak javí, že podpis žiadosti priamo navrhovateľom je jej prijatím v znení údajov, ako boli vyplnené na prvej strane žiadosti. Uvedené oznámenie reflektuje na dohodu účastníkov v bode 5 žiadosti, v zmysle ktorej bolo možné dohodnúť čiastku úveru, výšku, počet a splatnosť splátok úveru ako aj RPMN meniť.

Záver okresného súdu, že žiadosť navrhovateľa o poskytnutie revolvingového úveru bola prijatá navrhovateľom s výhradami, čím nedošlo k uzatvoreniu takejto zmluvy, v tomto štádiu konania nevyplýva zo zisteného skutkového stavu.

Rovnako možno prisvedčiť odvolateľovi, že pri definícii revolvingu bolo potrebné vychádzať z dohody účastníkov týkajúcej sa tohto inštitútu, tak ako ho mali zadefinovaný v príslušných zmluvných dojednaniach, pričom pri výklade písomného právneho úkonu treba vychádzať z ustanovenia § 35 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ktorý zakotvuje interpretačné pravidlá pri výklade prejavu vôle.

Odvolací súd sa nestotožnil s námietkou navrhovateľa o nesprávnom výklade ustanovenia § 53 ods. 8 Občianskeho zákonníka v znení účinnom ku dňu 19.08.2010 (ktoré je totožné s aktuálnym znením ods. 9 § 53 Občianskeho zákonníka) prvostupňovým súdom.

Podľa tohto zákonného ustanovenia, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí 3 mesiacov od omeškania so zaplatením splátky, keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva. Možno sa stotožniť s odvolateľom, že z tejto zákonnej úpravy jednoznačne nevyplýva, od akej udalosti treba 15-dňovú lehotu počítať. Z celého kontextu ustanovenia však možno dospieť k záveru, že 15-dňová lehota môže najskôr začať plynúť po uplynutí 3 mesiacov od omeškania dlžníka so zaplatením jednej zo splátok, teda nasledujúci deň po dni, kedy dodávateľovi vzniklo právo podľa § 565 Občianskeho zákonníka, t.j. právo žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nespĺnenie niektorej splátky. Až keď dodávateľovi vznikne právo na zaplatenie celej pohľadávky, môže upozorniť dlžníka na to, že toto právo bude realizovať. Za nelogický považoval krajský súd výklad prezentovaný odvolateľom podľa ktorého, oznámenie o uplatnení takéhoto práva môže byť dané spotrebiteľovi zo strany dodávateľa predtým, než by bol jeho nositeľom.

Napriek nedôvodnosti tejto námietky, vzhľadom na oprávnenosť ostatných námietok, krajský súd rozsudok okresného súdu zrušil. Ten v ďalšom konaní vec opätovne prejedná, oboznámi sa s predloženými listinnými dôkazmi, ktorých obsah vyhodnotí v súlade s ust. § 132 O.s.p., v prípade výkladu písomného právneho úkonu bude aplikovať ustanovenia § 35 ods. 2 Občianskeho zákonníka. Následne vec opätovne rozhodne a v novom rozhodnutí zároveň rozhodne aj o trovách tohto odvolacieho konania (§ 224 ods. 3 O.s.p.).

Toto rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie **n i e** je prípustné .